

Toelichting Declaratieverordening 2006

Artikel 1

In dit artikel zijn de begripsomschrijvingen opgenomen.

Het is logischer bij de definitie van het inkomen op te nemen welke bestanddelen niet als inkomen worden aangemerkt.

De bepalingen omtrent het vermogen zijn in artikel 2 ondergebracht.

De bepaling in het eerste lid onder sub a punt 8 geeft de **mogelijkheid** om in voorkomende

gevallen bepaalde doelinkomsten van de betrokkene, uit welke hoofde dan ook, **buiten** beschouwing te **kunnen** laten.

Voor de **begripsbepalingen onder 1d** dient voor twijfelgevallen gekeken te worden naar artikel 3 en 4 van de Wet Werk en Bijstand.

Artikel 2

Lid 1:

- Bij het tweede aandachtstreepje is als voorwaarde opgenomen dat het vermogen niet groter mag zijn dan het bescheiden vermogen als bedoeld in de Wet Werk en Bijstand. Bij een overschrijding van dat vermogen bestaat géén recht.

Door te verwijzen naar de Wet Werk en Bijstand gaan de normen automatisch mee met de landelijke normen en is geen indexering van de verordening op dit punt meer nodig.

- De **constructie** onder **a** (geen bedragen noemen) maakt afzonderlijke besluitvorming overbodig. Uitgegaan wordt van een volledige vergoeding van de belastingaanslag.

In de **onderdelen b en c** zijn wel bedragen genoemd. De bedragen zijn dezelfde als in 2005.

De bijdrage hierin is niet kostendekkend. Dit hoeft ook niet, daar aanvragers altijd over een eigen inkomen beschikken en ook kinderbijslag ontvangen.

Tot onderdeel b behoren o.a.;

Ouderbijdragen voor schoolkosten; b.v.

- muziekonderwijs;

- reisjes.

Onder **onderdeel c** vallen o.a. de volgende kosten:

Abonnement;

- openbare bibliotheek;

- zwembad;

- dag- en weekbladen en tijdschriften.

contributie;

- sportverenigingen;

- verenigingen amateuristische kunst (zang, dans, muziek, toneel);

- Gehandicaptenverenigingen;

- Lidmaatschappen van sociaal maatschappelijke organisaties.

In de verordening zijn alle bedragen op jaarbasis genoemd.

Lid 2:

Ter voorkoming van langdurige terugvorderingkwesties wordt op basis van een kosten/batenanalyse afgezien van terugvordering, als de toegekende bedragen al zijn betaald. Als nog niet tot uitbetaling is overgegaan, wordt alsnog een nieuw besluit genomen

met inachtneming van de gewijzigde omstandigheden. Ingeval vanwege bewust onjuiste opgave ten onrechte is uitbetaald, wordt van de ontvanger teruggevorderd.

Leden 3 en 4:

De bijdragen onder lid 1 sub a zullen zoveel mogelijk intern worden verrekend.

De bijdragen kunnen tot redelijke bedragen oplopen. Mensen met een inkomen op het sociale minimum hebben logischerwijze grote moeite om de eindjes aan elkaar te knopen.

In

verband hiermee is gekozen bij de onderdelen b en c voor een betaling (vooraf) ineens, nadat een rompbesluit is genomen waarin staat aangegeven wat de maximaal te ontvangen

bijdrage in dat jaar zal zijn. Wel dient de aanvrager bij aanvra(a)g(en) in daaropvolgende jaren desgevraagd aan de hand van bewijsstukken de bijdragen van voorgaande ja(a)r(en) te kunnen verantwoorden.

Artikel 3

Zie toelichting artikel 2.

Artikel 4

Leden 1, 2 en 4 regelen formele aspecten voor het indienen van een aanvraag.

Lid 3 regelt dat de aanvraag aan de hand van de toekenningscriteria (inkomens- en vermogenstoets) wordt bekeken.

Leden 5 en 6 zijn om onderstaande redenen opgenomen.

In beginsel zou van belanghebbenden mogen worden gevraagd dat direct nadat het recht ontstaat een aanvraag wordt ingediend. Hoe goed de voorlichting en informatie ook is, veel

mensen weten vaak niet dat men dergelijke rechten bezit. Een te strakke beperking van de termijn kan aanleiding geven tot teleurstelling. Omdat het niet-gebruik van sociale voorzieningen teruggedrongen moet worden, dient te worden voorkomen dat mensen teleurstellingen ervaren. Dit omdat uit onderzoek is gebleken dat teleurstellingen uit het verleden vaak een reden is om niet aan te vragen waarop men recht heeft.

De gestelde datum 31 januari van het volgende jaar is een orde-termijn. In bijzondere omstandigheden kan hiervan op grond van artikel 7, 2e lid worden afgeweken. Verwacht mag echter worden dat hiermee nagenoeg alle rechthebbenden redelijkerwijs kunnen worden bereikt.

Artikel 5 Afhandelingstermijnen en mandaat

In dit artikel is de afhandelingstermijn, hersteltermijn en de verlengingstermijn geregeld.

De termijnen zijn in verband met de organisatorische afhandeling vergelijkbaar ruim genomen als bij de kwijtscheldingsregeling. Er hoeft dan waarschijnlijk niet met verlengingsberichten te worden gewerkt, wat anders extra administratieve werkzaamheden

met zich brengt. Uiteraard wordt getracht ruimschoots binnen te termijnen tot besluitvorming te komen.

De hersteltermijn geldt voor onvolledig ingevulde aanvraagformulieren of ingeval er onvoldoende informatie voorhanden is.

Artikel 6. Gedeeltelijke uitsluiting of verlaging van andere uitkeringen.

Uitsluiting is genoemd om te voorkomen, dat er calculerende burgers zijn die zodanig onverantwoord gaan handelen, dat zij onnodig een beroep op de regeling doen. Extra vermeld zijn arbeidsinkomensafhankelijke uitkeringen. Van deze personen mag worden verwacht, dat zij zo snel mogelijk moeite doen om uit de uitkeringsafhankelijke situatie te geraken, waar deze door eigen toedoen in terecht zijn gekomen. Zij behoren dan

nog niet tot de groep van langdurende minima, maar moeten ook niet gemotiveerd worden om tot die doelgroep te gaan behoren (calculeren).

De groep Nederlandse AOW-ers die een tijd lang in het buitenland heeft geleefd en door eigen toedoen onvoldoende AOW of buitenlands pensioen heeft opgebouwd is momenteel nog niet genoemd, gezien het geringe aantal waar het over zal gaan.

Artikel 7 Hardheidsclausule

Dit artikel is bedoeld voor situaties waarin de verordening niet voorziet en waarin B&W de bevoegdheid wordt toegekend om individuele gevallen of afwijkingen kunnen toestaan van vastgesteld beleid, of in situaties waarin niet is voorzien nader te besluiten.

Artikel 8 Inwerkingtreding/intrekken.

De inwerkingtreding per 1 januari 2006 van de "Declaratieverordening 2006" wordt hierin geregeld en de (oude) Declaratieverordening worden met ingang van 1 januari 2006 ingetrokken.

Vindplaats	070426
Datum vaststelling en ondertekening	26042007
Datum bekendmaking in Contact	27042007
Datum in werkingtreding	27042007

Raadsvoorstel

Voorstel no:	Naam portefeuillehouder:	D. Nas
Agendapun t:	Naam behandelend ambtenaar:	H. Dolleman en E. Höfkes
	Telefoon behandelend ambtenaar:	(0575) 75 05 16
	E-mail behandelend ambtenaar:	h.dolleman@bronckhorst.nl
Onderwerp: Notitie minimabeleid		

Voorstel

1. In te stemmen met de notitie minimabeleid.
2. Hiervoor een (extra) krediet van € 39.005,- voor 2007 beschikbaar te stellen.

Inleiding

In oktober 2006 boden de fracties van Groen Links en de Partij van de Arbeid de notitie 'minima' aan. Dit gebeurde niet uit onvrede over het gevoerde minimabeleid maar op grond van een aantal signalen, zoals het oprichten van voedselbanken in omliggende gemeenten. In hun notitie concluderen de fracties dat er ook in Bronckhorst armoede bestaat en pleiten voor aanvullende maatregelen minima. Het amendement daaromtrent werd bij de programmabegroting Werk en Bijstand 2007 op 14 november 2006 door de gemeenteraad aangenomen. De Raad besloot het college op te dragen de mogelijkheden voor aanvullende maatregelen te optimaliseren en uit te breiden en daarbij de aanvullende maatregelen in de notitie 'minima' van Groen Links en de Partij van de Arbeid als leidraad te gebruiken. Met de notitie minimabeleid wordt allereerst daaraan invulling gegeven.

Een tweede aanleiding voor de notitie zijn de, de Raad toegezegde, evaluaties van de declaratieregeling en de gemeenschappelijke regeling met de Stadsbank Oost Nederland.

De evaluatie van deze regelingen maakt onderdeel uit van de evaluatie van alle gemeentelijke minimaregelingen in Hoofdstuk 1 van de notitie.

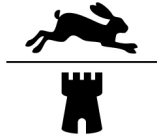
Armoede oftewel “broodnood” is niet met objectieve normen vast te stellen. Hoe het ook zij “broodnood” in Bronckhorst moet wel voorkomen worden en dat is de derde en feitelijk belangrijkste aanleiding voor de notitie minimabeleid.

Interne/externe communicatie

De notitie minima is intern met diverse medewerkers van de afdeling WIZ en met wethouder Nas besproken.

Beoogd effect

Door enige verhoging van de programmabegroting Werk en Bijstand zijn de mogelijkheden voor aanvullende maatregelen ten behoeve van minima (minimabeleid) te optimaliseren en uit te breiden, zodat iedere inwoner van Bronckhorst in zijn levensonderhoud kan voorzien en kan deelnemen aan het sociale leven.

Argumenten

1.1 Met de notitie minimabeleid wordt invulling gegeven aan de opdracht vanuit de gemeenteraad

De Raad heeft bij de behandeling van de programmabegroting Werk en Bijstand 2007 op 14 november 2006 het college opgedragen de mogelijkheden voor aanvullende maatregelen (minimabeleid) te optimaliseren en uit te breiden.

1.2 Met de notitie minimabeleid worden ook de toegezegde evaluaties aangeleverd

De Raad zijn evaluaties toegezegd van de declaratieregeling en de gemeenschappelijke regeling met de Stadsbank Oost Nederland.

1.3 De notitie minimabeleid beschrijft hoe door het bereik en de inhoud van de huidige minimaregelingen verder te verbeteren en de uitvoering van de regelingen nog integraler op te pakken, armoede oftewel broodnood in Bronckhorst wordt voorkomen

De opdracht van de gemeenteraad om te bereiken dat er in Bronckhorst geen inwoners meer zijn die om financiële redenen niet in hun levensonderhoud kunnen voorzien en die door gebrek aan middelen en mogelijkheden niet aan het sociale leven kunnen deelnemen, wordt met uitvoering van de notitie minimabeleid opgepakt.

2.1 Om via het minimabeleid te bereiken dat er in Bronckhorst geen inwoners meer zijn die om financiële redenen niet in hun levensonderhoud kunnen voorzien en die door gebrek aan middelen en mogelijkheden niet aan het sociale leven kunnen deelnemen, zijn extra middelen nodig

In hoofdstuk 5 van de notitie minimabeleid zijn de verbeter/beslispunten en de eventuele financiële gevolgen daarvan weergegeven.

Kanttekeningen

N.v.t.

Kosten, baten en dekking

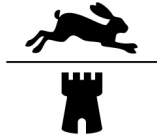
2007

Indien akkoord bevonden door de Raad zal het totale extra krediet voor 2007 ten bedrage van € 39.005,- (zie hoofdstuk 5 van de notitie minimabeleid) via de 1^e voortgangsrapportage 2007 worden gepresenteerd.

2008

Het totale extra krediet voor 2008 ten bedrage van € 19.005,- (zie hoofdstuk 5 van de notitie minimabeleid) wordt de Raad in mei 2007 via de perspectiefnota in overweging gegeven.

Uitvoering

Communicatie

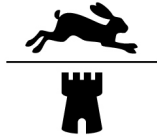
Na vaststelling van de notitie minimabeleid zal een “voorlichtingscampagne minima” gestart worden.

Uitvoering

De uitvoering van alle onderdelen van het minimabeleid worden uiteraard opgepakt. Verbeterpunten die zonder beslissing van college en/of gemeenteraad, zoals bijvoorbeeld vergelijking tussen bestanden van WIZ en FB ten behoeve van de declaratieregeling (pagina 15 notitie), worden doorgevoerd.

Evaluatie/controle

De afdeling WIZ stelt vanaf 2007 ieder kwartaal zowel het college als de Raad een productrapportage WIZ beschikbaar. Een onderdeel van deze rapportage is het minimabeleid. Na vaststelling van de notitie minimabeleid wordt de evaluatie van het minimabeleid 2007 en 2008 het college en de gemeenteraad in het 1^e kwartaal van 2009 aangeboden.

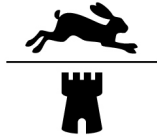
gemeente Bronckhorst

Hengelo Gld., 20 maart 2007

Burgemeester en wethouders van Bronckhorst,
De secretaris, de burgemeester,
P.C.M. van Gog H.A.J. Aalderink

Bijlagen

Notitie minimabeleid en raadsbesluit

raadsbesluit

Behorende bij raadsvoorstel met nummer: typ nummer voorstel in te vullen door de griffie

De raad van de gemeente Bronckhorst;

gelezen het voorstel van het college van b en w van 20 maart 2007;

gelet op de bespreking van de raadscommissie evaluatie en controle;

besluit:

3. In te stemmen met de notitie minimabeleid.
4. Hiervoor een (extra) krediet van € 39.005,- voor 2007 beschikbaar te stellen.

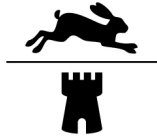
Aldus besloten door de raad van de gemeente Bronckhorst in zijn openbare vergadering van 26 april 2007

de griffier,

de voorzitter,

drs. K.E. Pijnenburg

H.A.J. Aalderink

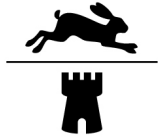

gemeente Bronckhorst

Gemeente Bronckhorst

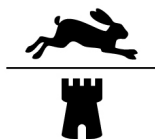
MINIMABELEID

**Evaluatie 2006 en het
minimabeleid 2007 en 2008**

gemeente Bronckhorst

maart 2007, Hengelo Gld.

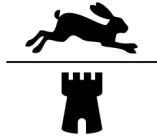

Inhoudsopgave

Inleiding	3
Hoofdstuk 1	
1.1 Inventarisatie minima- en/of inkomensregelingen	
- Rijksregelingen	4
- Gemeentelijke minima- en/of inkomensregelingen	4
1.2 Evaluatie gemeentelijke minimaregelingen	
1.2.1 Bijzondere bijstand	4
1.2.2 Declaratieregeling	5
1.2.3 Fonds Becking	6
1.2.4 Langdurigheidstoeslag	7
1.2.5 Schuldhulpverlening	8
1.2.6 Belastingproject minima	8
1.2.7 Collectieve zorg- en aanvullende verzekering	9
1.3 Algemene conclusie evaluatie gemeentelijke minimaregelingen	10
Hoofdstuk 2	
In beeld brengen van de doelgroep minima	11
Hoofdstuk 3	
Wat kunnen we direct doen om het gebruik van de regelingen te intensiveren	
3.1 Rijksregelingen	13
3.2 Gemeentelijke minimaregelingen	13
Hoofdstuk 4	
Verbetervoorstellen	
4.1 Rijksregelingen	15
4.2 Gemeentelijke minima- en/of inkomensregelingen	15
4.2.1 Bijzondere bijstand	15
4.2.2 Declaratieregeling	15
4.2.3 Fonds Becking	16
4.2.4 Langdurigheidstoeslag	16
4.2.5 Schuldhulpverlening	16
4.2.6 Belastingproject minima	17
4.2.7 Collectieve zorg- en aanvullende verzekering	17
4.3 Categoriele bijstand	18
Hoofdstuk 5	
Beslispunten en eventuele financiële gevolgen	19

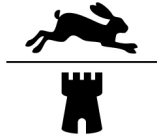
Lijst gebruikte afkortingen:

- AOW Algemene ouderdomswet
- Bbz Besluit Bijstandsverlening Zelfstandigen
- IOAW Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- IOAZ Inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

gemeente Bronckhorst

- SON Stadsbank Oost Nederland
- WSNP Wet schuldsanering natuurlijke personen
- Wmo Wet maatschappelijke ondersteuning;
- WWB Wet werk en bijstand
- Wvg Wet voorzieningen gehandicapten

Inleiding

In oktober 2006 boden de fracties van Groen Links en de Partij van de Arbeid het college de notitie 'minima' aan. Dit gebeurde niet uit onvrede over het gevoerde minimabeleid maar op grond van een aantal signalen, zoals het oprichten van voedselbanken in omliggende gemeenten. In hun notitie concluderen de fracties dat er ook in Bronckhorst armoede bestaat en pleiten voor aanvullende maatregelen minima. Het amendement daaromtrent werd bij de programmabegroting Werk en Bijstand 2007 op 14 november 2006 door de gemeenteraad aangenomen. De Raad besloot het college op te dragen de mogelijkheden voor aanvullende maatregelen te optimaliseren en uit te breiden en daarbij de aanvullende maatregelen in de notitie 'minima' van Groen Links en de Partij van de Arbeid als leidraad te gebruiken. Met deze notitie minimabeleid wordt allereerst daaraan invulling gegeven.

Een tweede aanleiding voor deze notitie zijn de, de Raad toegezegde, evaluaties van de declaratieregeling en de gemeenschappelijke regeling met de Stadsbank Oost Nederland. De evaluatie van deze regelingen maakt onderdeel uit van de evaluatie van alle gemeentelijke minimaregelingen in Hoofdstuk 1 van deze notitie.

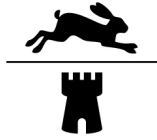
Armoede oftewel "broodnood" is niet met objectieve normen vast te stellen. Het blijft daarnaast moeilijk exact te achterhalen waarom mensen geen of onvoldoende gebruik maken van inkomens- en/of minimaregelingen. De belangrijkste reden van niet-gebruik blijft dat mensen regelingen niet kennen. Hoe het ook zij "broodnood" moet voorkomen worden en dat is de derde en feitelijk belangrijkste aanleiding voor de notitie minimabeleid.

In deze notitie, specifiek gericht op de gemeentelijke minimaregelingen, kondigen we onze voornemens aan gericht op de verbetering van de inkomenspositie van inwoners met een laag inkomen. Daarbij ligt de nadruk op het optimaliseren van het gebruik van de bestaande regelingen. Middels het evalueren van de bestaande regelingen bezien we enerzijds óf we de doelgroep bereiken en anderzijds óf we het bereik en/of de regelingen dienen te verbeteren.

De opdracht van de gemeenteraad pakken we nadrukkelijk op door ons op het volgende **centrale doel** te richten:

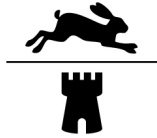
“ Bereiken dat er in Bronckhorst geen inwoners meer zijn die om financiële redenen niet in hun levensonderhoud kunnen voorzien en die door gebrek aan middelen en mogelijkheden niet aan het sociale leven kunnen deelnemen ”

Tot slot van de inleiding wensen we te benadrukken dat binnen de discussie over het lokale minimabeleid in beeld moet blijven dat generiek inkomensbeleid voorbehouden is aan het Rijk. De gemeente mag geen inkomenspolitiek voeren. Het minimumloon en de bijstandsnormen vallen onder de competentie van het Rijk. Het verschil tussen de bijstand en werk tegen minimumloon is gecreëerd en moet in stand blijven om werk aantrekkelijker te maken. Ten aanzien van het minimum niveau heeft het Rijk middels heffingskortingen en belastingmaatregelen een instrument om voor bepaalde groepen het inkomen bij te stellen. In deze notitie wordt niet uitgebreid ingegaan op het geformuleerde beleid van en direct betrokken bij uitkeringsregelingen die door de Rijksoverheid voor de uitvoering opgedragen zijn aan het college van burgemeester en wethouders (WWB, bijzondere

gemeente Bronckhorst

bijstand, IOAW, IOAZ en de Bbz). Wel zullen er enige voorstellen gedaan worden om die onderdelen nog meer onder de aandacht van de minima te krijgen.

Hoofdstuk 1

1.1 Inventarisatie minima- en inkomensregelingen

De meest voorkomende rijks- en gemeentelijke regelingen die bedoeld zijn om de inkomenspositie van mensen met een laag inkomen te verbeteren, zijn:

Rijksregelingen:

- huurtoeslag;
- zorgtoeslag;
- kinderopvang toeslag;
- teruggave inkomstenbelasting;
- wet schuldsanering natuurlijke personen (WSNP);
- studietoelage voortgezet onderwijs, doelgroep tot 18 jaar;
- wet studiefinanciering, doelgroep vanaf 18 jaar.

Gemeentelijke minima- en inkomensregelingen:

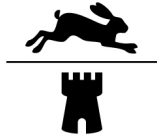
- bijdragen ter betaling van de gemeentelijke heffingen;
- bijdragen voor sociaal culturele activiteiten;
- bijdragen aan ouders/verzorgers met kinderen op het lager onderwijs;
- collectieve zorg- en aanvullende verzekering (ziektelasten);
- individuele bijzondere bijstand voor de bijzondere noodzakelijke kosten in het bestaan;
- minimafonds: zgn. fonds Becking;
- langdurigheidstoeslag;
- schuldhulpverlening;
- reïntegratieactiviteiten richting arbeidsmarkt;
- wet werk en bijstand (WWB);
- inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW);
- inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte zelfstandigen (IOAZ);
- bijstandsbesluit zelfstandigen (Bbz).

1.2 Evaluatie gemeentelijke minimaregelingen

Het huidige minimabeleid omvat de bijzondere bijstand, de declaratieregeling, het minimafonds, de langdurigheidstoeslag, de schuldhulpverlening, het belastingproject minima en de collectieve zorg- en aanvullende verzekering. Hieronder lichten we de onderdelen van het minimabeleid kort toe, evalueren we het jaar 2006 om te zien of verbetering(en) nodig c.q. gewenst zijn.

1.2.1 Bijzondere bijstand

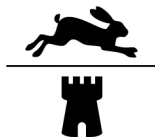
Bijzondere bijstandverstrekking vloeit voort uit artikel 35 van de Wet Werk en Bijstand. In dit artikel staat aangegeven dat indien de alleenstaande of het (eenouder-)gezin niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten naar het oordeel van het college niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de langdurigheidstoeslag, het

gemeente Bronckhorst

vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm, is bijzondere bijstand mogelijk.

De bijdrage bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van een draagkrachtberekening, waarbij van het inkomen boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm 50% voor een alleenstaande en 35% voor een (eenouder-) gezin als draagkracht wordt vastgesteld via een bepaalde methodiek.

In bijlage 1 wordt aangegeven waarvoor in 2005 en 2006 in Bronckhorst bijzonder bijstand is verstrekt. Het gaat hierbij o.a. om uitgaven voor speciale kleding of schoeisel, huishoudelijke hulp kosten van inrichting van de woning en/of huisraad, woonkosten boven de huurgrens (tijdelijke voorziening), schulddelging, leningen i.v.m. dreigende woonuitzetting, vervoers-kosten, en enige medische kosten.

	2005	2006
Totale uitgaven bijzondere bijstand	129.015	103.719

De totale uitgaven voor bijzondere bijstand zijn in 2006 ten opzichte van 2005 dus teruggelopen met € 25.296,-.

Minder uitgaven zijn gemaakt op onderstaande posten:

- de uitgaven van eenmalig levensonderhoud zijn fors afgenomen (code 4);
- de maaltijdvoorziening is in 2006 nog slechts mogelijk in zeer bijzondere situaties (code 6);
- de woonkosten tot de huurgrens zijn fors afgenomen (code 23);
- code 32 kinderopvang wordt sinds 2006 geheel uit gelden voor kinderopvang betaald;
- aanspreken op borgstellingen is verminderd (code 53);
- er is duidelijk minder uitgegeven aan medische kosten. Dit heeft te maken met de afspraken op grond van de collectieve verzekeringen, zie hierna onder collectieve zorg- en aanvullende verzekering.

Meer uitgaven zijn gemaakt op de volgende posten:

- overige kosten en financiële transacties (code 59);
- code 24 woonkosten boven de huurgrens;
- code 45 overige vervoerskosten.

Conclusie:

De uitvoering van de bijzondere bijstand (maatwerk) kan heel goed gehandhaafd worden. Op het budgetaire vlak is aanpassing gewenst.

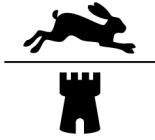
1.2.2 Declaratieregeling

Binnen de declaratieverordening zijn de volgende bijdrageregelingen samengevoegd.

Deze samenvoeging betekent ook dat volstaan kan worden met een aanvraag voor:

- bijdrage voor de betaling van de gemeentelijke heffingen (rioolrechten en afvalstoffen);
- bijdrage voor culturele, maatschappelijke en/of sportactiviteiten;
- bijdrage in de studiekosten van kinderen tot 18 jaar in het basis- en voortgezet onderwijs.

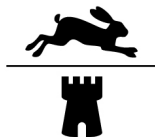
Bij de vaststelling van de "Declaratieverordening 2006" werd bepaald dat in de eerste helft van 2007 de declaratieregeling wordt geëvalueerd. We vergelijken 2006 met 2005 met de opmerking dat in 2006 ten opzichte van 2005 drie verbeterpunten zijn doorgevoerd, te weten: bijdrage voor culturele, maatschappelijke en/of sportactiviteiten in één keer uitbetalen (controle achteraf), inkomenstoets baseren op inkomen op de maand voorafgaand aan de aanvraag en, ten behoeve van een efficiëntere uitvoering, een aanvraagtermijn te hanteren over de periode van april tot en met december.

gemeente Bronckhorst

Wat werd in 2005 respectievelijk in 2006 totaal uitgegeven, hoeveel aanvragen werden toegekend en wat was de gemiddelde bijdrage per aanvraag?

	2005	2006
Totale kosten declaratieregeling	152.082	201.005
Totaal aantal toegekende aanvragen	284	322

* Toelichting op totale kosten:

Per saldo zijn de bijdragen voor de betaling van de gemeentelijke heffingen, ondanks een hoger aantal toekenningen (+38), vrijwel gelijk gebleven. De oorzaak hiervan ligt in het per 2006 wegvallen van de heffing voor het gebruikersgedeelte (is het bewoningsaandeel) binnen de onroerende zaakbelasting. In 2006 verviel derhalve deze bijdrage in de declaratieregeling, maar met een ongewijzigd budget kon daardoor wel het aantal toegenomen aanvragen worden bekostigd.

De bijdragen bestemd voor culturele, maatschappelijke en/of sportactiviteiten zijn ten opzichte van 2005 sterk gestegen. De gemiddelde kosten stegen van zo'n € 34,- in 2005 naar zo'n € 172,- in 2006. De oorzaak hiervan is dat in 2005 de doelgroep nog eerst de kosten zelf moest betalen en pas daarna de werkelijke kosten, na overlegging van betalingsbewijzen, kon declareren. Naar aanleiding van de evaluatie 2005 is vanaf 2006 het beleid zodanig gewijzigd dat direct aanspraak gemaakt kon worden op de volledige bijdrage van € 100,- per gezinslid. In overeenstemming met de beleidsregels 2006 zal in 2007 via steekproeven gecontroleerd worden welke kosten in 2006 werkelijk zijn gemaakt. De bijdrage 2007 zal, conform de declaratieverordening 2006, dan gebaseerd worden op de werkelijk gemaakte kosten in 2006. Als overgangsregeling is bepaald dat in 2007 geen verrekening zal plaatsvinden als blijkt dat de kosten in 2006 lager zijn geweest dan de uitbetaalde forfaitaire bijdrage.

* Toelichting op totaal aantal toegekende aanvragen:

Ten opzichte van 2005 is het aantal toegekende aanvragen toegenomen met 38 ofwel een stijging van 12%. Het aantal afwijzingen is van 45 in 2005 teruggelopen naar 37 in 2006. Ten opzichte van 2005 zijn er geen noemenswaardige verschuivingen van doelgroepen geconstateerd. Evenals in 2005 zijn de volgende huishoudcategorieën in procenten grofweg als volgt weer te geven:

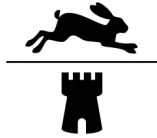
Alleenstaande jonger dan 65 jaar	30%
Alleenstaande ouder dan 65 jaar	25%
Alleenstaande ouders	15%
Echtparen jonger dan 65 jaar	20%
Echtparen ouder dan 65 jaar	10%
Totaal	100%

Conclusie

Gelet op de evaluatie 2006 kunnen we ten eerste concluderen dat de verbeterpunten die in 2006 zijn doorgevoerd hun 'vruchten' hebben opgeleverd. We hebben de doelgroep beter en meer bereikt (stijging toegekende aanvragen) en ook de uitvoering is klantvriendelijker en efficiënter gegaan. Echter, ons inziens zijn meer verbeteringen mogelijk en nodig. Dit om de gehele doelgroep te bereiken, de hoogte van de bijdrage in de studiekosten regionaal gelijk te trekken, de hoogte van de bijdrage voor culturele, maatschappelijke en/of sportactiviteiten regionaal gelijk te trekken en vrij besteedbaar te maken.

1.2.3 Fonds Becking

In de voormalige gemeente Zelhem was er een fonds voor minima waarvan de oorsprong ligt in een nalatenschap van mevrouw Becking. Fonds Becking is een nalatenschap van

Mej. M.J. Becking. Zij is in 1880 overleden waarna de hoofdsom naar de gemeente Zelhem ging. Het vruchtgebruik was eerst voorbehouden aan een nicht, maar na haar overlijden (1919) is het vruchtgebruik bestemd voor "armen en behoeftigen" uit Zelhem. De hoofdsom moet dus in ieder geval in stand blijven en het vruchtgebruik heeft een vastgelegde bestemming.

De hoofdsom bedraagt fl 20.000,00 in 1880 en is belegd in Staatobligaties met een gemiddelde rente van 3%. Tot 1919 mogen we ervan uitgaan dat alle vruchten richting de nicht zijn gegaan en dat het kapitaal niet is toegenomen. Daarna is volgens een voorstel van Sociale Zaken uit 1986 geld uitgeleend (zonder rente) en zijn de vruchten (circa 3% rente) nauwelijks gebruikt. Als reden hiervoor wordt de toegenomen sociale zekerheid gegeven.

Het fonds was in 1997 groot fl 116.259,00 en is toen samengevoegd met de reserve asielzoekers (Raadsbesluit 30 oktober 1997). Beiden zijn bestemd om middels de rente-opbrengsten de Zelhemse minima te ondersteunen. Hiervoor was toen gezamenlijk een bedrag van fl 220.686,00 beschikbaar. De rente-opbrengsten (tegen 6% interne rente) konden in de daarop volgende jaren niet allemaal worden aangewend, waardoor de reserve doorgroeide naar fl 243.682,00. Uitgaven zijn besteed aan de schuldsanering. Door de politiek is in 2004 gevraagd om de middelen uit de reserve beter in te zetten. Daarop is toen een publiciteitscampagne met een doelgroepenadviseur gestart om de minima op te sporen die hiervan gebruik konden maken. Een deel van het geld is daaraan besteed. Er rest nu nog ca. € 65.000,00 in de voorziening.

In 2006 is in één situatie een beroep gedaan op het fonds Becking. Voor een behoeftige inwoner van Zelhem is incidenteel een bedrag van € 2.000,- verstrekt uit het fonds.

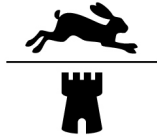
Conclusie

Om burgers die om een of andere reden in behoeftige omstandigheden verkeren en geen beroep kunnen doen op de bestaande regelingen maar toch in incidentele gevallen te kunnen ondersteunen, is een "incidentenfonds" als het fonds Becking een uitkomst.

1.2.4 Langdurigheidstoeslag

In artikel 36 van de Wet Werk en Bijstand (WWB) is de langdurigheidstoeslag geregeld. In dit artikel wordt gesteld dat het college op aanvraag een langdurigheidstoeslag verleent aan personen van 23 jaar en ouder, doch jonger dan 65 jaar, die:

- a. gedurende een ononderbroken periode van 60 maanden een inkomen heeft dat niet hoger is dan de bijstandsnorm en geen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de WWB,
- b. gedurende de onder a bedoelde periode geen inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen, of ten aanzien van wie het college van oordeel is, dat gelet op de zeer geringe hoogte van de inkomsten uit of in verband met arbeid, in redelijkheid niet gesproken kan worden van een feitelijk arbeidsperspectief,
- c. gedurende de in onderdeel a bedoelde periode naar het oordeel van het college voldoende heeft getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen en aanvaarden, en
- d. na een periode van als bedoeld in onderdeel a, binnen een periode van twaalf maanden niet voor een langdurigheidstoeslag in aanmerking is gekomen.

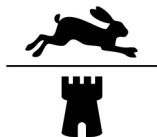

In 2006 bedroeg de hoogte van de toeslag voor een gehuwde € 473,-, voor een alleenstaande ouder € 425,- en voor een alleenstaande € 423,- per jaar.

Onder druk van gemeenten en als gevolg van rechterlijke uitspraken heeft het Rijk onlangs gekozen om de doelgroepcriteria licht te versoepelen. De versoepeling houdt in dat nu ook een langdurigheidstoeslag kan worden toegekend aan personen met weinig inkomsten en aan personen die gedurende maximaal 3 maanden, binnen de geldende referentieperiode, hebben gewerkt en daarna onvrijwillig werkloos zijn geworden. Onder weinig inkomen wordt verstaan een inkomen gelijk aan de hoogte van de van toepassing zijnde toeslag. Met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2006 is deze wijziging ingevoerd. De toeslagen moet de gemeente betalen uit het inkomensdeels WWB.

Conclusie

In een intergemeentelijk overleg (ISA) is vastgesteld dat het college beleid mag vaststellen op grond van bovenstaande wetgeving. Het beleid is gericht op het onderdeel b en dient vast te stellen wanneer er sprake is van geringe inkomsten en over welke periode.

1.2.5 Schuldhulpverlening

Schuldproblemen zijn in de afgelopen jaren zowel landelijk als in Bronckhorst sterk toegenomen. Het beroep op schuldhulpverlening is daarmee ook sterk gestegen. Per 1 januari 2005 is de gemeente Bronckhorst gestart met de deelneming in de gemeenschappelijke regeling met de Stadsbank Oost Nederland (SON). Met de SON zijn contracten afgesloten voor diverse vormen van dienst- en schuldhulpverlening. Onder andere budgetbeheersrekening, budgetcoaching, schuldsanering, uitvoering van de wet schuldsanering natuurlijke personen (WSNP) etc..

Voor de inwoners van Bronckhorst houdt de SON spreekuur in het gemeentehuis van Bronckhorst. Gesprekken met klanten worden thuis of in het gemeentehuis van Bronckhorst gevoerd. De contacten met de stadsbank zijn erg goed en de producten die zij leveren worden nagenoeg steeds binnen de afgesproken termijnen afgehandeld. Voor de gedetailleerde aantallen wordt verwezen naar bijlage 2.

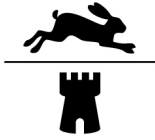
Door de Rijksoverheid is de schuldenproblemiëk aanleiding geweest voor gemeenten een tijdelijke subsidieregeling schuldhulpverlening in te stellen. Van de gemeenten wordt als tegenprestatie verwacht dat zij hun beleid en diensten voor schuldhulpverlening uitbreiden. De gemeente Bronckhorst heeft in 2006 van het Rijk een eenmalige subsidie van € 40.000,- ontvangen. Dit bedrag is aangewend om het tekort van 2006 te dekken. Uit onderstaande cijfers van 2005 en 2006 blijkt dat de totale uitgaven voor schuldhulpverlening in 2006 ten opzichte van 2005 gestegen zijn met € 31.133,-.

	2005	2006
Totale uitgaven schuldhulpverlening	51.670	82.803

De uitgaven werden vooral veroorzaakt door een forse toename van vooral de producten "budgetbeheersrekeningen totaal" (49 naar 66), het aantal aanvragen om schuldregeling (33 naar 49) en het aantal verklaringen schuldsanering, dat gestegen is van 5 naar 26 (zie bijlage 2). Op andere onderdelen is de toename minder hoog. Volgens een toelichting van de locatiemanager van de Stadsbank Oost Nederland is het aantal hulpvragen in 2006 in zijn algemeenheid met 8 % gestegen. Hij noemt dat echt zorgwekkend. Volgens de locatiemanager is de grootste boosdoener de overfinanciering bij volwassenen. Er wordt teveel en te gemakkelijk geld geleend. Jongeren steken zich vooral in de schulden voor mobieltjes.

Wanneer mensen een beroep doen op schuldhulpverlening zijn de problemen vaak al erg groot. We vinden het belangrijk dat het zover niet komt. Dat betekent dat we in de komende tijd extra willen investeren in het voorkomen van schulden, het vroegtijdig signaleren van mogelijke problemen en het voorkomen dat mensen na het oplossen van hun schulden opnieuw in de problemen raken. Gesproken met de SON is onder andere al over de mogelijkheid om meer gerichte voorlichtingstaken uit te voeren. Gedacht wordt aan voorlichtingstaken richting jongeren, voorlichting op scholen, instellingen en organisaties zoals maatschappelijk werk, medewerkers sociale diensten, stichting welzijn ouderen en cliëntenraden etc.. De nadruk richt zich dus op preventieve taken. In 2007 start de Stadsbank Oost Nederland in ieder geval een voorlichtingscampagne op de scholen.

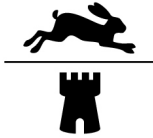
Conclusie

Middels intensievere voorlichting (preventie) wordt een stap naar verbetering gezet. Budgetair dient een en ander bijgesteld te worden.

1.2.6 Belastingproject minima

Sinds twee jaar voert de gemeente een belastingproject uit voor mensen met een uitkering van de afdeling WIZ. Gebleken was namelijk, uit onderzoek bij andere gemeenten, dat er veel personen waren die ten onrechte geen aangifte deden voor de inkomstenbelasting.

Toch waren er veel personen bekend bij sociale zaken, die gedeeltelijk arbeidsongeschikt en/of chronisch ziek zijn. Sinds enige jaren kent de belastingwetgeving voor de genoemde kosten vaste aftrekposten, waar mensen gebruik van kunnen maken.

De bedoeling van het belastingproject was dan ook om enerzijds een beeld te krijgen van de behoefte aan hulp voor het invullen van een belastingaangifte en anderzijds om mensen daarmee concreet een aanbieding te doen waar zij niet voor hoeven te betalen. Bij de eerste actie in 2005 deden 208 mensen mee, waarvan er voor 70 daadwerkelijk aangifte is gedaan. 38 personen hebben toentertijd afgebeld of waren reeds op andere wijze geholpen. In 2006 hebben 59 personen meegedaan het het belastingproject, waarvan 38 personen daadwerkelijk een teruggaaf hebben ontvangen.

Conclusie

Duidelijk is gedurende 2005 en 2006 geworden dat het belastingproject aan een behoefte van de minima voldoet.

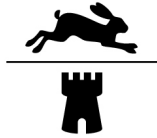
1.2.7 Collectieve zorg- en aanvullende verzekering

Het Rijk perkte de afgelopen jaren de ruimte voor gemeenten om inkomensondersteunende maatregelen te nemen in. Eén van de regelingen die het Rijk wel toestond, was een collectieve aanvullende ziektekostenverzekering voor minima. Met de komst van de Zorgverzekeringswet per 1 januari 2006 werd het voor gemeenten mogelijk een gehele collectieve ziektekostenverzekering voor minima af te sluiten, dus zowel de zorg- als de aanvullende verzekering. Bronckhorst heeft, in samenwerking met de gemeenten Zutphen en Lochem, in 2006 een collectiviteit voor de minima afgesloten bij Menzis. De inkomensgrens voor deze regeling werd vastgesteld op 110% van het minimumloon. De totale bedongen premiekorting (voor zorg- en aanvullende verzekering) was 14,1 %, welke rechtstreeks ten gunste werd gesteld van de deelnemende minima. Naast de genoemde collectieve zorg- en aanvullende verzekering omvat de collectiviteit minima Bronckhorst ook nog een garant-regeling. Deze garant-regeling is een aanvulling (extra vergoedingen voor bepaalde medische kosten) op de door de minima afgesloten zorg- en aanvullende verzekering waarvoor de gemeente de premie per deelnemer betaald.

Per 1 januari 2007 namen aan de minimaregeling collectieve zorg- en aanvullende verzekering 254 personen deel.

Wat werd in 2005 respectievelijk in 2006 uitgegeven aan medische kosten in het kader van de bijzondere bijstand?

	2005	2006
1. Uitgaven premie garant-regeling Menzis	1.935	6.742
2. Totaal aantal deelnemende minima	71	254
3. Uitgaven bijzondere bijstand in de vorm van medische kosten, zoals tandarts, brillen, geneesmiddelen, voor minima < 65 jaar	13.466	6.001
4. Uitgaven bijzondere bijstand in de vorm van medische kosten, zoals tandarts, brillen, geneesmiddelen, voor minima > 65 jaar	10.688	4.630

Toelichting:

Ad 1. en 2. Uitgaven premie garant-regeling Menzis en aantal deelnemende minima:

In 2005 bedroeg de gemeentelijke bijdrage in de premie € 2,27 per deelnemer. Het aantal minima-deelnemers was 71 en bestond uit cliënten vanuit de voormalige gemeenten Hengelo Gld., Steenderen en Hummelo en Keppel en enkele in 2005 ingestroomde cliënten.

In 2006 bedroeg de gemeentelijke bijdrage in de premie € 2,31 gemiddeld per deelnemer. Het aantal minima-deelnemers was 254.

In de bedragen uitgaven voor premie van de garant-regeling zijn overigens ook mutatiekosten verwerkt.

Ad 3. en 4. Uitgaven bijzondere bijstand in de vorm van medische kosten:

De medische kosten die minima via de bijzondere bijstand terugvragen zijn met name door de verzekering niet vergoedde of niet geheel vergoedde geneesmiddelen, brillen, hulpmiddelen niet zijnde bril (b.v. hoortoestellen), tandheelkundige kosten en fysiotherapie. De uitgaven zijn in 2006 (€ 10.631) ten opzichte van 2005 (€ 24.154) met zo'n 55% afgenomen. Dit is enerzijds te verklaren uit de grote stijging in het aantal van deelnemende minima (+183) aan de collectieve verzekeringen. Anderzijds dekt de afgesloten collectiviteit (zorg-, aanvullende en garantverzekering) blijkbaar ruimschoots de belangrijkste medische kosten van de minima.

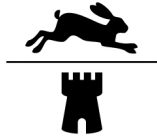
Conclusie

Het kan altijd beter. We blijven dan ook over een nog beter dekkende collectieve verzekering onderhandelen met Menzis. Daarnaast is het raadzaam de verzekering open te stellen voor minima met een inkomen tussen 110% en 120% van het sociaal minimum.

1.3 Algemene conclusie evaluatie gemeentelijke minimaregelingen

Dé vraag die leidde naar de notitie minima van de fracties van Groen Links en de Partij van de Arbeid was: 'of er in Bronckhorst voldoende voor de minima wordt gedaan of is er meer armoede dan we weten'? In genoemde notitie worden aanvullende maatregelen ten behoeve van de minima opgesomd. Deze maatregelen nam de gemeenteraad als leidraad aan voor de optimalisering en uitbreiding van het minimabeleid.

Met in ogenschouw nemende bovenbedoelde leidraad concluderen we aan de hand van de evaluatie van de gemeentelijke minimaregelingen 2006 dat er in Bronckhorst enerzijds voldoende aanvullende maatregelen voor de minima zijn en dat de doelgroep ook veelvuldig wordt bereikt. Anderzijds stellen we vast dat het centrale doel nog wel onvoldoende wordt gerealiseerd. Door enerzijds het bereik en de inhoud van de minimaregelingen verder te verbeteren en anderzijds de uitvoering van deze regelingen nóg integraler op te pakken, zal ons inziens een Bronckhorst ontstaan waarin alle inwoners in hun levensonderhoud kunnen voorzien én deel kunnen nemen aan het sociale leven.

Hoofdstuk 2 In beeld brengen van de doelgroep minima

Uit landelijk onderzoek blijkt dat circa 10% van de huishoudens te kampen heeft met een te laag inkomen. Voor de definitie huishouden gaan we er in onderstaande berekeningen van uit dat het aantal WOZ-woningen gelijk is aan het aantal zelfstandige huishoudens. Wat betekent dit landelijke percentage voor Bronckhorst?

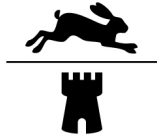
Voor verdere beeldvorming zijn daarnaast gegevens vergeleken die beschikbaar zijn op www.gemeenteloket.szw.nl. Op deze site wordt gemeentelijke achtergrondinformatie verstrekt over aantal inwoners, beroepsbevolking, aantal lage inkomens, het gemiddeld besteedbare inkomen per huishouden, aantal uitkeringsgerechtigden etc.. Uit de kernkaart 2005 blijkt dat er in Bronckhorst 4100 personen (let wel: niet wordt bedoeld het aantal huishoudens) wonen met een laag inkomen. Onder de definitie laag inkomen wordt verstaan een inkomen tot maximaal 105% van het minimuminkomen.

Aangezien binnen de declaratieverordening als voorwaarde geldt dat men een zelfstandig huishouden moet voeren, is het reëler de gegevens te baseren op het aantal huishoudens. Totaal zijn er in Bronckhorst volgens de WOZ-administratie (stand medio 2006) 13.850 woningen geregistreerd. Te weten circa 10.650 eigen woningen en 3.200 huurwoningen. Op basis van het landelijke percentage zou het betekenen dat 10% van de 13.850 woningen/huishoudens ofwel totaal circa 1400 huishoudens een te laag inkomen hebben.

De vraag is of het in het kader van het aanvullende minimabeleid correct is de categorie eigen woningbezitters in de berekeningen mee te nemen? Deze categorie is veelal uitgesloten van recht op uitkering omdat de overwaarde in hun huis hoger is dan het vrij te laten vermogen waarmee rekening kan worden gehouden. Dit is bepaald in de minima-verordeningen. In de praktijk blijkt dat om die reden het zeer incidenteel voorkomt dat aan eigen woningbezitters een bijdrage kan worden toegekend. Dit laatste wil uiteraard niet zeggen, dat in deze categorie geen inkomensproblemen bestaan. Het merendeel kan via de overwaarde hun inkomenspositie nogal eens beïnvloeden. Het eigen vermogen in de woning niet betrekken in de minimaregelingen zou betekenen dat er inkomenspolitiek wordt gevoerd en dat is voor gemeenten niet toegestaan.

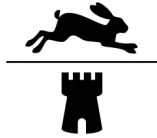
Een ander probleem vormt de categorie zelfstandigen met een laag inkomen. Zelfstandigen met een laag inkomen komen niet in aanmerking voor een bijdrage als men een hoger eigen vermogen heeft dan het vrij te laten vermogen. Onder eigen vermogen verstaan we in dit verband het vermogen onder aftrek van een eventueel negatief bedrijfsvermogen. Bedraagt het eigen vermogen per saldo gelijk of lager dan het vrij te laten vermogen, dan heeft men uiteraard recht op een bijdrage.

Wanneer de zelfstandige een levensvatbaar bedrijf heeft en te kampen heeft met een tijdelijke inkomensterugval, dan kan die voor een inkomensondersteuning mogelijk een beroep te doen op het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Bbz). Binnen de Bbz gelden ruimere vermogensvrijlatingen. Wordt met de totale vermogenspositie geen rekening gehouden en wordt een bijdrage toegekend, dan is er sprake van gemeentelijke inkomenspolitiek en kan het in extreme gevallen leiden tot concurrentievervalsing ten opzichte van andere zelfstandigen.

gemeente Bronckhorst

Een doorberekening van het landelijke armoedepercentage richting huishoudens in een huurwoning zal betekenen dat 10 % van de 3.200 huurwoningen ofwel totaal circa 350 huishoudens over een laag inkomen beschikt.

Landelijke percentages vertalen naar onze lokale situatie is moeilijk en blijft discutabel om de uitgangspunten die men hanteert. Het leidt niet altijd tot duidelijke conclusies. Het armoede probleem ontkennen is uiteraard ook niet reëel. Het probleem is er. Beter is het om de insteek te maken dat alles op alles gezet wordt om zo veel mogelijk huishoudens met een laag inkomen te helpen.

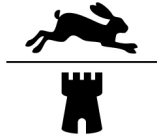
Maar hoe krijg je de lokale armoedeproblematiek dan wel beter in beeld? Hoe kunnen we het gebruik van de regelingen stimuleren? De eerste vraag die beantwoordt moet worden is: Waarom wordt er onvoldoende gebruik gemaakt van de regelingen? Ook landelijk onderzoek toont aan dat de voornaamste oorzaken zijn:

- Niet op de hoogte zijn van het bestaan van regelingen (waar hebt u het toch over?);
- Denken er geen recht te hebben (het zal wel voor anderen die het nog slechter hebben bestemd zijn);
- Zich schamen een beroep te doen op minimaregelingen (ga mijn hand niet bij de gemeente ophouden, wil geen inkomens- en vermogensverificatie ondergaan);
- Niet begrijpen wat een regeling inhoudt en hoe en waar men deze kan aanvragen. (begrijp de formulieren niet, ze zijn niet in te vullen of te lezen, laat maar zitten, ik zie zelf wel hoe ik mijn problemen oplos).

Hoe krijgen we de problemen in beeld en hoe kunnen we die oplossen? Een mogelijkheid is om de komende tijd met de cliëntenraden, belangenorganisaties, kerken, maatschappelijk werk, schoolleidingen etc. in gesprek te gaan. Zij zijn degene die ook met de dagelijkse praktijk geconfronteerd worden en signalen opvangen.

Met de inwerkingtreding van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) per 1 januari 2007 dient de gemeente "participatie" op het gebied van maatschappelijke ondersteuning in te vullen. Een onderdeel daarvan zal zijn het in gesprek gaan met o.a. bovengenoemde instanties. De uiteindelijke invulling van participatie in het kader van de Wmo zou onder meer kunnen via een 'Raad voor de maatschappelijke ondersteuning' (Wmo-raad) met daarin diverse 'Kamers'. Zo is te denken aan een Kamer gehandicapten, maar ook aan een Kamer minima. De signalen vanuit zo'n Kamer minima kunnen dan de basis vormen voor het beter bereiken van de doelgroep en bijdragen aan aanpassing en verbetering van de bestaande regelgeving.

<p>1e beslispunt: Bij de ontwikkeling van participatie in het kader van de Wmo meenemen c.q. onderzoeken het instellen van een overlegstructuur (zoals een Kamer minima in de Raad voor de maatschappelijke ondersteuning) bestaande uit vertegenwoordigers van lokale sleutelfiguren, maatschappelijke georiënteerde personen en belangenorganisaties.</p>

Hoofdstuk 3 Wat kunnen we direct doen om het gebruik van regelingen te intensiveren?

Terugdringing niet-gebruik van regelingen door burgers door het direct benaderen. Het direct benaderen (zgn. pro-actieve dienstverlening) van de doelgroep levert o.i. een werkelijke bijdrage aan het terugdringen van het niet-gebruik.

Pro-actieve dienstverlening is het vaststellen van het recht op een voorziening op basis van inkomensinformatie uit diverse bronnen. Bestandsvergelijking levert een bestand op met mensen die in aanmerking komen voor een of meerdere regeling(en). De mensen in dit bestand kunnen vervolgens rechtstreeks worden benaderd. Het is zelfs mogelijk de regelingen (vrijwel) direct uit te keren aan de vastgestelde rechthebbenden. De gehanteerde inkomensgrenzen kunnen bij pro-actieve dienstverlening variëren tussen 105 tot 120 % van de relevante bijstandsnorm.

De voordelen van deze actieve benadering zijn legio. De belangrijkste is het daadwerkelijk terugdringen van het niet-gebruik. Daarnaast is het een uiterst klantvriendelijk instrument omdat de klant geen ingewikkeld aanvraagformulier hoeft in te vullen en blijven de (uitvoerings)kosten per aanvraag voor de gemeente laag. Het belangrijkste "nadeel" is dat het gebruik en daarmee dus de kosten van de regeling(en) stijgen.

Rijksregelingen

Als gemeente moeten we nog regelmatig onze uitkeringsbestanden koppelen met die van de Belastingdienst. De Belastingdienst voert de heffingskortingen, kinderopvang- zorg- en huurtoeslag uit. Via een koppeling met onze uitkeringsbestanden wordt duidelijk wie van onze klanten nog geen of onvoldoende gebruik maakt van zijn/haar recht op een toeslag.

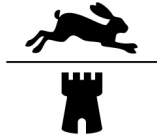
De gemeente zal via de inkomensconsulenten tijdens de uitkeringsintake mensen op hun rechten moeten wijzen en zonodig het aanvraagproces ondersteunen.

2e beslispunt: Regelmatig uitkeringsbestanden uitwisselen met de belastingdienst om het niet of onvoldoende gebruik van rijksregelingen tegen te gaan.

Gemeentelijke minimaregelingen

Via huis aan huisbladen, klantenmappen en op de gemeentelijke website wordt informatie verstrekt over de minimaregelingen. Tijdens een uitkeringsintake wordt door de consulent beoordeeld en besproken of aanspraak bestaat op een tegemoetkoming uit een van de bestaande minimaregelingen. Na het intakegesprek ontvangt de klant een "klantenmap" waarin de minimaregelingen zijn opgenomen. Echter, niet alle inwoners zijn klant van de afdeling Werk, inkomen en zorg of hebben daar contacten mee. Het is dan ook goed om de regelingen in een *nieuwe informatiefolder* op te nemen. Deze folder kan tevens ter verspreiding toegezonden worden huisartsen, bibliotheken, maatschappelijk werk, belangenorganisaties etc..

Ook al wordt via de media aandacht besteed aan het bestaan van regelingen, veel mensen zullen de publicaties niet (kunnen) lezen. Zij zullen afhankelijk zijn en blijven van signalen uit hun directe omgeving (ouders, verzorgers, kinderen, verenigingen etc.). Mogelijk biedt het *internet* hier een aanvullende optie. Veel mensen surfen tegenwoordig op internet. Via huis aan huis bladen zal extra aandacht gevraagd kunnen worden eens de

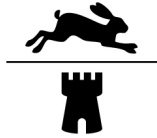

gemeentelijke website over de minimaregelingen te bezoeken. Een actie op dit vlak is in ieder geval de aanschaf óf het bouwen van een programma waarmee de burgers zelf via internet kunnen bepalen of, en hoeveel, recht zij hebben op (bijzondere) bijstand, kwijtscheldingen belastingen, langdurigheidtoeslag, gemeentelijke minimaregelingen etc.. Door Stimulansz, brancheorganisatie voor sociale diensten, is al een dergelijk programma ontwikkeld. Deze is aan te schaffen, maar onze voorkeur gaat uit naar het bouwen van zo'n programma op onze gemeentelijke website. Mogelijk dat bijvoorbeeld kinderen voor hun ouders dan nagaan of zij nog ergens recht op hebben. De inzet van een dergelijk programma zal een duidelijke bijdrage kunnen leveren aan het voorkomen van onderbenutting van voorzieningen en het beter bekend maken van regelingen.

Lukt het een Kamer minima (zie hoofdstuk 2) op te richten, dan zal onderzocht kunnen worden of van daaruit een *werkgroep* ('*de inkomensbrigade*') kan ontstaan die zich bezig houdt met informatieverstrekking en ondersteunende activiteiten voor het aanvragen van toeslagen en/of andere minimaregelingen. Hierbij zou dan gebruik gemaakt kunnen worden van het informatieprogramma via onze gemeentelijke website.

Gelet op bovenstaande willen wij tesamen met communicatie (en automatisering) een "**voorlichtingscampagne minimabeleid**" starten. In ieder geval komen daarin de volgende actiepunten voor:

1. De regelingen opnemen in een nieuwe informatiefolder en tijdens intake gesprek (WWB- IOAW- IOAZ- BBZ of Wmo) aan de klant verstrekken. Folder ter verspreiden aanbieden aan personen en organisaties die klantcontacten hebben.
2. Een informatieprogramma op de gemeentelijke website bouwen als informatiebron voor gemeentelijke regelingen.
3. Mogelijkheid onderzoeken tot het oprichten van een inkomensbrigade vanuit de Kamer minima van de Raad voor de maatschappelijke ondersteuning. De inkomensbrigade fungeert als informatiepunt voor minimaregelingen en is de klant behulpzaam bij het aanvragen van minimaregelingen.

Hoofdstuk 4 Verbetervoorstellen

In hoofdstuk 2 zijn diverse regelingen geïnventariseerd en geëvalueerd. Hierin is onderscheid gemaakt tussen rijks- en gemeentelijke minima en/of inkomensregelingen.

4.1 Rijksregelingen

De voorlichting over deze regelingen is een primaire verantwoordelijkheid van de Rijksoverheid. Zie de bekende Postbus 52 spotjes. Als gemeente heb je daar ook geen invloed op. Wel kan het als een gemeentelijke taak gezien worden klanten te wijzen op welke mogelijkheden er bestaan. Regelmatig gebeurt het nogal eens dat klanten niet of onvoldoende op de hoogte zijn van toeslagen waar ze aanspraak kunnen maken of mogelijkheden via een belastingteruggave. Binnen het intakegesprek vormt het wel of niet ontvangen en of aanspraak kunnen maken op een toeslag een vast bespreekpunt. Binnen de uitvoering van de gemeentelijke regelingen zoals de WWB, IOAW, IOAZ en Bbz dient bij de vaststelling van het uitkeringsrecht namelijk rekening te worden gehouden met de rijkstoelagen.

4.2 Gemeentelijke minima- en of inkomensregelingen

De in hoofdstuk 2 genoemde gemeentelijke minimaregelingen worden nu zo mogelijk voorzien van uitgangspunten voor het nieuw te formuleren beleid. Daar waar mogelijk zullen ook verbetervoorstellen voor de uitvoering worden gedaan. Wel is het binnen de te voeren discussie belangrijk om te weten dat:

- Binnen de declaratieverordening de doelgroepbepaling geldt dat men een zelfstandig huishouden moet voeren. Inwonende kinderen met een laag inkomen kunnen dus geen bijdrage aanvragen;
- Voor het merendeel van de gemeentelijke minimaregelingen (let wel, niet voor de Wet werk en bijstand, bijzondere bijstand en aanvullende collectieve ziektekostenverzekering) een inkomensgrens wordt gehanteerd van 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm;
- Bij de gemeentelijke minimaregelingen de vermogensbepalingen van de Wet Werk en Bijstand van toepassing zijn.

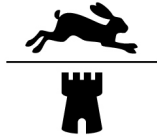
4.2.1 Bijzondere bijstand

In 2006 heeft een flinke daling qua uitgaven bijzondere bijstand zich voorgedaan. Ons inziens zal dat structureel zijn, met name op het gebied van de medische kosten.

3e beslispunt: De raming voor uitgaven bijzondere bijstand verlagen met een bedrag van € 30.000,- en dit bedrag beschikbaar te stellen voor (andere onderdelen van) het minimabeleid.

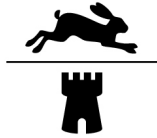
4.2.2 Declaratieregeling

In vervolg op hetgeen in hoofdstuk 3 in het kader van pro-actieve dienstverlening is aangegeven, willen we om de hele doelgroep minima te bereiken c.q. te blijven bereiken het klantenbestand van WIZ vergelijken met het klantenbestand van FB inzake kwijtschelding gemeentelijke heffingen. Deze vergelijking levert een bestand op met minima-klanten die in aanmerking komen voor de declaratieregeling. Zij worden

gemeente Bronckhorst

vervolgens rechtstreeks benaderd met een zeer kort en eenvoudig aanvraagformulier waarop zij slechts een datum en hand-tekening hoeven in te vullen om in aanmerking te komen voor de bijdragen op grond van de declaratieregeling. Door middel van de vergelijking van bestanden, de aangepaste informatieverstrekking, een centrale folder en de inzet van internet moet het mogelijk zijn de in 2006 gerealiseerde stijging van 12 % ook in 2007 voort te zetten.

De inwoners van Bronckhorst zijn ook inwoners van de Regio Achterhoek en derhalve veelal cultureel, maatschappelijk regionaal gericht. Daarom stellen we voor om zowel de hoogte van de bijdrage in de studiekosten van kinderen tot 18 jaar in het basis- en voortgezet onderwijs als de hoogte van de bijdrage voor culturele-, maatschappelijke- en/of sportactiviteiten in overeenstemming te brengen met regiogemeente Doetinchem. Dit betekent dat de bijdrage in de studiekosten verhoogd wordt van € 25,- naar € 55,- en dat de bijdrage voor culturele-, maatschappelijke- en/of sportactiviteiten verhoogd wordt van € 100,- naar € 120,-.

4e beslispunt: De hoogte van de bijdrage in de studiekosten van kinderen tot 18 jaar in het basis- en voortgezet onderwijs verhogen naar € 55,- per kind per jaar.

5e beslispunt: De hoogte van de bijdrage voor culturele-, maatschappelijke- en/of sportactiviteiten verhogen naar € 120,- per gezinslid per jaar.

Het begrip sociale culturele activiteiten wordt landelijk verschillend omschreven. Grote verschillen komen voor. Hebben maatschappelijke, culturele en/of sportactiviteiten alleen maar betrekking op lidmaatschappen van verenigingen? Nee, in Bronckhorst valt bijvoorbeeld een abonnement op een dag- en weekblad (krant) ook onder het begrip. Definieer je, net zoals meerdere gemeenten dat doen, de telefoon als maatschappelijk contactpunt, dan wordt de definiëring en de werking van de regeling nog ruimer. Vooral richting ouderen en chronisch zieken zal dit een wezenlijke tegemoetkoming zijn.

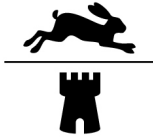
6e beslispunt: De bijdrage voor culturele, maatschappelijke en/of sportactiviteiten wordt als een vrij te besteden bijdrage verstrekt.

4.2.3 Fonds Becking

Na de herindeling op 1 januari 2005 is de gemeente Bronckhorst rechtsopvolger van ondermeer de voormalige gemeente Zelhem. Het beheer van het fonds Becking ligt daarmee nu bij de gemeente Bronckhorst. Wijlen mej. M.J. Becking heeft bij haar nalatenschap bepaald dat het vruchtgebruik van haar fonds ingezet diende te worden voor armen en behoeftigen in haar gemeente. Nu haar gemeente ruim 125 jaar na haar overlijden gemeente Bronckhorst is geworden, stellen wij voor het fonds Becking als incidentenfonds te gebruiken ter financiële ondersteuning van inwoners van Bronckhorst die om een of andere reden in behoeftige omstandigheden verkeren en géén beroep kunnen doen op bestaande regelingen. De cliëntenraad Wet Werk en Bijstand werd in haar vergadering op 5 februari 2007 ten aanzien van genoemd voorstel om advies gevraagd. De cliëntenraad stemde in met het voorstel.

7e beslispunt: In te stemmen met het voorstel dat het college van de gemeente Bronckhorst het vruchtgebruik van het fonds Becking als incidentenfonds kan gebruiken ter financiële ondersteuning van burgers die om een of andere reden in behoeftige omstandigheden verkeren en geen beroep kunnen doen op bestaande regelingen.

4.2.4 Langdurigheidtoeslag

Het nieuw vastgestelde beleid is ter informatie aan deze notitie toegevoegd, zie bijlage 3.

4.2.5 Schuldhulpverlening

In de notitie van Groen Links en de Partij van de Arbeid wordt ook aandacht gevraagd voor het voorkomen woningontuimingen en energieafsluitingen. We kunnen stellen dat er op jaarbasis slechts minimaal woningontuimingen of energieafsluitingen plaatsvinden. Voor zover ons bekend vond in 2006 slechts 1 gedwongen woningontuiming plaats. Deze was helaas niet meer tegen te gaan omdat betrokkene weigerde medewerking te verlenen bij de huurschuldsanering en vervolgens met onbekende bestemming vertrok. Definitieve energieafsluitingen zijn ons niet bekend. Wel is het zo dat regelmatig klanten voor dit soort schulden worden doorverwezen naar SON. In probleemsituaties zoals hiervoor genoemd is het een vaste procedure dat de klant in contact wordt gebracht met de SON. De SON heeft vervolgens vanuit haar positie als erkend schuldbemiddelaar met schuldeisers een regeling getroffen. Deze werkwijze werkt naar onze mening uiterst efficiënt. Door het contact met SON ontstaat daarnaast veelal meer inzicht op de totale schuldenproblematiek van de klant. Veelal eindigt een dergelijk eerste contact in vervolg contacten, onder andere bijvoorbeeld budgetcoaching en het openen van een budgetbeheersrekening.

Voor 2007 zal hier een bedrag van € 35.000,- bijgeraamd moeten worden voor de genoemde meerkosten (zie pagina 8) plus 10% en een bijdrage van € 20.000,- voor preventie-uitgaven. Totaal dus zo'n € 55.000,- bij te ramen.

8e beslispoint: Over 2007 een bedrag bijramen van € 55.000,- voor schuldhulpverlening inclusief voorlichtingskosten.

Met de woningbouwverenigingen, en energieleveranciers die werkzaam zijn binnen de gemeente Bronckhorst en de SON zullen wij op korte termijn afspraken maken. In een convenant procesmatige afspraken vastleggen hoe gehandeld dient te worden bij schulden en hoe schuldproblemen mogelijk voorkomen kunnen worden.

9e beslispoint: Met woningbouwverenigingen en energieleveranciers convenanten afsluiten over de te volgen procedure bij het ontstaan van betalingsachterstanden.

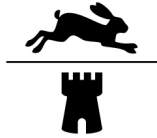
4.2.6 Belastingproject minima

Belastingaangifte vormt een lastig geheel. Als gemeente hebben wij geen zicht op eventuele rechten voor belastingteruggave. Hiervoor moet het onkostenniveau van mensen bekend zijn en specifiek op het gebied van medische kosten. In de afgelopen 2 jaren hebben we een "belasting-project uitgevoerd. De resultaten waren zodanig, dat voorgesteld wordt dit project in het kader van het minimabeleid voort te zetten.

10e beslispoint: Het belasting-project als vast onderdeel toevoegen aan het gemeentelijke minimabeleid.

4.2.7 Collectieve zorg- en aanvullende verzekering

In de evaluatie van deze minimaregeling is gekeken of het aanvullende pakket uitgebreid kon worden. In overleg met regiogemeenten en Menzis is de gemeentelijk garant-regeling

in 2007 verruimd met: eigen bijdrage kraamzorg, psychotherapie en ziekenvervoer nu volledige vergoeding en nieuw opgenomen vergoeding voor batterijen voor hoortoestellen. Daarnaast is ons inziens ophoging van de inkomensgrens naar 120% effectief. Dit daar de inkomensgrens dan namelijk gelijk is aan die welke al gehanteerd wordt binnen het overige gemeentelijke minimabeleid. Bovendien kan daarmee een daling in te behandelen aanvragen gerealiseerd worden. Immers de doelgroep minima die de deel kan nemen aan de extra goed dekkende collectieve verzekering kan groter worden. Ook wordt de armoedeval hierdoor bestreden. Immers wanneer minima gaan werken, behouden zij recht op de collectieve verzekering bij een inkomen tot 120% van het sociaal minimum.

Om efficiënter en klantgerichter aanvragen bijzondere bijstand medisch kosten te kunnen afhandelen is een gratis abonnement afgesloten op vergoedingen.net. Vergoedingen.net is een kennissysteem bijzondere bijstand voor medische kosten. Het bevat gedetailleerde informatie over de vergoedingen vanuit de AWBZ, zorg- en aanvullende verzekeringen van alle zorgaanbieders. Het systeem levert direct inzicht op in alle voorliggende voorzieningen voor de kosten van zorg zodat gemeenten, zorg- en welzijnsorganisaties aanvragen van burgers direct en zeer effectief kunnen afhandelen.

11e beslispunt: De inkomensgrens voor de doelgroep minima in het kader van de collectieve zorg- en aanvullende verzekering verhogen van 110% naar 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm en vermogensbepalingen.

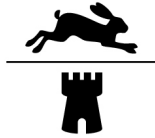
4.3 Categoriele bijstand

Artikel 35 lid 3 van de Wet Werk en Bijstand geeft de gemeente de mogelijkheid om categoriele bijstand te verlenen van 65 jaar en ouder, zonder dat wordt nagegaan of ten aanzien van die persoon de hierna bedoelde kosten ook daadwerkelijk noodzakelijk zijn of gemaakt zijn, indien ten aanzien van de categorie waartoe hij behoort aannemelijk is, dat die zich in bijzondere omstandigheden bevindt die leiden tot bepaalde kosten van bestaan waarin de algemene bijstand niet voorziet en die de aanwezige draagkracht te boven gaan.

Bij de invoering van de Wet Werk en Bijstand per 1 januari 2004 is de categoriele bijstand voor personen van 23 tot 65 jaar afgeschaft. Daarvoor is de langdurigheidstoeslag ingevoerd voor die personen, die langer dan 5 jaar achtereen afhankelijk is geweest van het minimum inkomen. Andere argumenten om de categoriele bijstand voor die groep af te schaffen waren de armoedeval en de verscheidenheid aan regels bij de verschillende gemeenten in den lande.

Personen van 65 jaar en ouder

Voor personen van 65 jaar en ouder telt het argument van armoedeval niet en ook is de langdurigheidstoeslag niet van toepassing. Voor het vaststellen van de langdurigheidstoeslag is aansluiting gezocht bij de uitkeringsnorm die geldt voor gehuwde personen van 65 jaar en ouder. Deze norm is hoger dan de norm voor echtparen onder 65 jaar. Dit betekent, dat voor personen van 65 jaar en ouder al een hogere norm is vastgesteld in vergelijking met iemand die beneden 65 jaar oud is en naast een normuitkering een langdurigheidstoeslag ontvangt. Er is dan ook geen reden om een vergelijkbare regeling

langdurigheidstoeslag in te voeren voor personen van 65 jaar en ouder. Dit is al in de AOW-uitkering en belastingheffing verwerkt.

Chronisch zieken

In 2004 is er extra budget toegevoegd in het gemeentefonds voor chronisch zieken. De gemeente kan daar specifiek beleid op maken. In 2004, overgenomen door Bronckhorst in 2005, is door de gezamenlijke gemeenteraden besloten de bijzondere bijstand via individuele basis aan te wenden voor die personen, die extra kosten hebben vanwege chronische ziekte. Dit geschiedt dan via maatwerk. Uit bijlage 1 bij deze notitie blijkt, dat er onder andere bijzondere bijstand wordt verstrekt voor dieetkosten en verpleging aan huis en overige medische hulp die duiden op kosten vanwege chronische ziekte.

Met de komst van het zorgverzekeringsstelsel per 1 januari 2006 zijn de verzekeringspakketten zodanig samengesteld, betrokkenen kunnen zich ook aanvullend verzekeren, dat ook de kosten vanwege chronische ziekte nog beter geregeld zijn. De vraag is dan ook of de keuze die in 2004 door de gemeenteraden zijn gemaakt, door de bijstand aan chronisch zieken in de reguliere uitvoering van de bijzondere bijstand op te nemen, gewijzigd moet worden? Ons inziens kan de huidige werkwijze worden gehandhaafd. Dit ten eerste omdat op deze wijze maatwerk wordt verricht en ten tweede ter voorkoming van nieuwe regels c.q. in het kader van deregulering. De bijzondere bijstand blijft het vangnet voor die situaties waarin er geen sprake is van voorliggende voorzieningen en waar toch wat geregeld zou moeten worden gezien de bijzondere individuele omstandigheden. Als voorliggende voorziening maken chronisch zieken en gedeeltelijk arbeidsongeschikte personen aanspraak op een extra belastingaftrek vanwege hun situatie (zie pagina 8 en 9 belasting-project minima).

12e beslispoint: De beleidsregels voor chronisch zieken derhalve ongewijzigd handhaven via uitvoering op basis van de bijzondere bijstand (maatwerk).

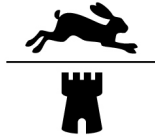
Hoofdstuk 5 Beslispointen en eventuele financiële gevolgen

In hoofdstukken 2, 3 en 4 van deze notitie zijn diverse beslispointen opgenomen. In dit hoofdstuk hebben we alle beslispointen op een rij gezet en, indien van toepassing en voorzover mogelijk, per beslispoint de eventuele financiële consequenties weergegeven.

1e beslispoint: Bij de ontwikkeling van participatie in het kader van de Wmo meenemen c.q. onderzoeken het instellen van een overlegstructuur (zoals een Kamer minima in de Raad voor de maatschappelijke ondersteuning) bestaande uit vertegenwoordigers van lokale sleutelfiguren, maatschappelijke georiënteerde personen en belangenorganisaties. (blz. 12)

2e beslispoint: Regelmatig uitkeringsbestanden uitwisselen met de belastingdienst om het niet of onvoldoende gebruik van rijksregelingen tegen te gaan. (blz. 13)

3e beslispoint: De raming voor uitgaven bijzondere bijstand verlagen met een bedrag van € 30.000,- en dit bedrag beschikbaar te stellen voor (andere onderdelen van) het minimebeleid. (blz. 15)

Voor uitgaven bijzondere bijstand is in 2007 een budget van € 150.992,- beschikbaar. Zowel de uitgaven in 2005 (€ 129.015,-) als in 2006 (€ 103.719,-) liggen fors onder dit budget. Derhalve stellen we voor de raming voor uitgaven bijzondere bijstand structureel te verlagen met € 30.000,-, echter dit bedrag wel beschikbaar te blijven stellen voor (andere onderdelen) van het minimabeleid. Hierbij denken we bijvoorbeeld aan investering in de declaratie-regeling en in de collectieve verzekering, zie de beslispunten 4, 5 en 11.

4e besispunt: De hoogte van de bijdrage in de studiekosten van kinderen tot 18 jaar in het basis- en voortgezet onderwijs verhogen met € 30,- naar € 55,- per kind per jaar. (blz. 16)

Het verhogen van de bijdrage voor studiekosten én daarbij rekening houdend met een stijging van 12% van het aantal toegekende aanvragen ($88 + 12\% = 100$ aanvragen), betekent een financiële investering van € 3.000,- ($100 \times € 30,-$).

5e besispunt: De hoogte van de bijdrage voor culturele-, maatschappelijke- en/of sportactiviteiten verhogen met € 20,- naar € 120,- per gezinslid per jaar. (blz. 16)

Het verhogen van de bijdrage voor culturele-, maatschappelijke- en/of sportactiviteiten én daarbij rekening houdend met een stijging van 12% van het aantal toegekende aanvragen ($322 + 12\% = 360$ aanvragen), betekent een financiële investering van € 7.200,- ($360 \times € 20$)

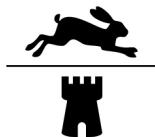
6e besispunt: De bijdrage voor culturele, maatschappelijke en/of sportactiviteiten wordt als een vrij te besteden bijdrage verstrekt. (blz. 16)

7e besispunt: In te stemmen met het voorstel dat het college van de gemeente Bronckhorst het vruchtgebruik van het fonds Becking als incidentenfonds kan gebruiken ter financiële ondersteuning van burgers die om een of andere reden in behoeftige omstandigheden verkeren en geen beroep kunnen doen op bestaande regelingen. (blz. 16)

8e besispunt: Over over 2007 een bedrag bijramen van € 55.000,- voor schuldhulpverlening inclusief voorlichtingskosten. (blz. 17)

Als gevolg van een groter beroep op schuldhulpverlening in 2006 zijn de uitgaven fors gestegen (€ 31.133,-). De schuldenproblematiek zet zich, ook in Bronckhorst helaas, door. Derhalve verzoeken we het budget schuldhulpverlening structureel met zo'n € 35.000,- te verhogen. Daarnaast verzoeken we incidenteel (2007) € 20.000,- beschikbaar te stellen voor preventie-uitgaven (voorlichting etc.) ter voorkoming van schulden.

9e besispunt: Met woningbouwverenigingen en energieleveranciers convenanten afsluiten over de te volgen procedure bij het ontstaan van betalingsachterstanden. (blz. 17)

10e beslispunt: Het belasting-project als vast onderdeel toevoegen aan het gemeentelijke minimabeleid. (blz. 17)

Wij verzoeken structureel een budget van € 2000,- beschikbaar te stellen voor het belasting-project (uitgaven voor 2007 zijn € 1.999,- inclusief btw).

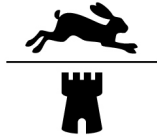
11e beslispunt: De inkomensgrens voor de doelgroep minima in het kader van de collectieve zorg- en aanvullende verzekering verhogen van 110% naar 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm en vermogensbepalingen. (blz. 18)

In 2006 zijn 254 inwoners via de collectieve zorg- en aanvullende verzekering van de gemeente Bronckhorst verzekerd. De uitgaven aan premie voor de (extra) garant-regeling is voor de gemeente € 6.742,- (gemiddeld per deelnemer € 26,54). Wanneer de inkomensgrens opgehoogd wordt naar 120% van het sociaal minimum (vergelijkbaar aan inkomensgrens bij declaratieregeling) stijgt het aantal deelnemers in de collectieve verzekering naar alle waarschijnlijkheid naar het niveau van het aantal toegekende aanvragen (322) in het kader van de declaratieregeling. Derhalve stijgen de uitgaven voor de (extra) garant-regeling naar zo'n € 1.805,- (68 x € 26,54).

12e beslispunt: De beleidsregels voor chronisch zieken derhalve ongewijzigd handhaven via uitvoering op basis van de bijzondere bijstand (maatwerk). (blz. 18)

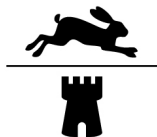
Overzicht financiële gevolgen

<u>Structureel minder:</u>	BATEN	LASTEN
uitgaven bijzondere bijstand	€ 30.000,-	
<u>Structureel meer:</u>		
uitgaven schuldhulpverlening		€ 35.000,-
uitgaven declaratieregeling		€ 10.200,-
uitgaven belasting-project		€ 2.000,-
uitgaven premie collectieve verzekering		€ 1.805,-
<u>Incidenteel meer:</u>		
Preventie-uitgaven schuldhulp		€ 20.000,-
		€ 69.005,-
	€ 30.000,-	
Totaal extra minimabeleid 2007:		€ 39.005,- =====
Totaal extra minimabeleid 2008:		€ 19.005,-
* Opmerking:		

gemeente Bronckhorst

Voor de eerste twee actiepunten uit de voorlichtingscampagne minimabeleid (zie pagina 13 en 14), te weten informatiefolder en informatieprogramma website, dient ook rekening gehouden te worden met extra uitgaven!

B en w – advies

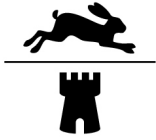
ingekomen van:	WIZ	agendanummer :
behandeld door:	H. Dolleman en E. Höfkes	datum besluit:
portefeuille:	D. Nas	registratienr.:

geplande behandelingsdatum b en w:	20 maart 2007		
openbaar	☒ ja	☐ nee	
ondernemingsraad	☐ instemming	☐ advies	☒ nee

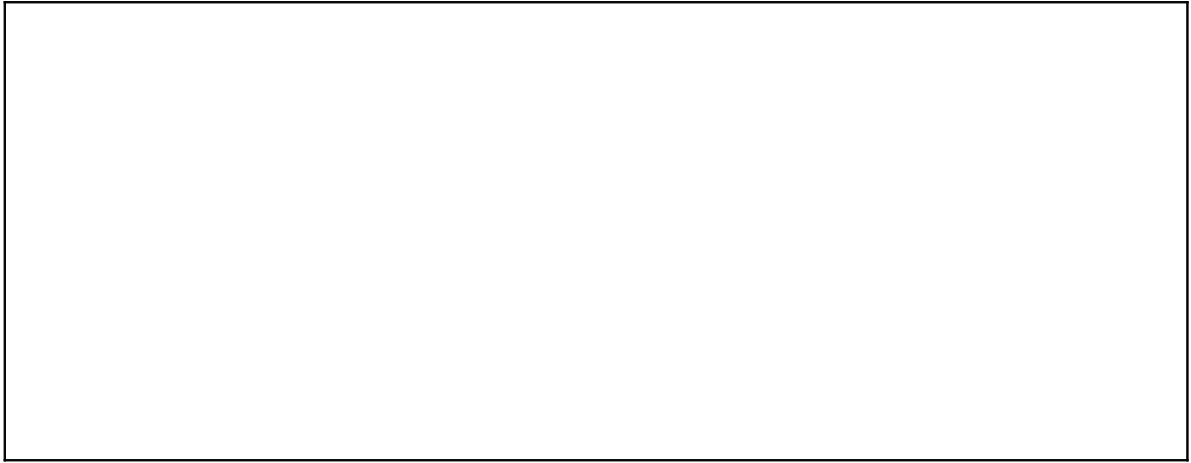
paraaf medewerker:		paraaf afdelingshoofd:	
--------------------	--	------------------------	--

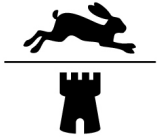
paraaf	B	W	W	W	W	S	
akkoord							
bespreken							

onderwerp	Notitie minimabeleid
advies:	<ol style="list-style-type: none">1. In te stemmen met de notitie minimabeleid en deze aan de gemeenteraad in haar vergadering van 26 april 2007 aan te bieden.2. De beleidsregel langdurigheidstoelage vast te stellen (zie bijlage 3 notitie minimabeleid).3. De beleidsregel, genoemd onder punt 2, ter informatie de Raad aan te bieden.
beslissing:	

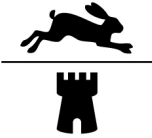

gemeente Bronckhorst

gemeente Bronckhorst

5. In te stemmen met de notitie minimabeleid en deze aan de gemeenteraad in haar vergadering van 26 april 2007 aan te bieden.
6. De beleidsregel langdurigheidstoelage vast te stellen (zie bijlage 3 notitie minimabeleid).
7. De beleidsregel, genoemd onder punt 2, ter informatie de Raad aan te bieden.

Inleiding

In oktober 2006 boden de fracties van Groen Links en de Partij van de Arbeid het college de notitie 'minima' aan. Dit gebeurde niet uit onvrede over het gevoerde minimabeleid maar op grond van een aantal signalen, zoals het oprichten van voedselbanken in omliggende gemeenten. In hun notitie concluderen de fracties dat er ook in Bronckhorst armoede bestaat en pleiten voor aanvullende maatregelen minima. Het amendement daaromtrent werd bij de programmabegroting Werk en Bijstand 2007 op 14 november 2006 door de gemeenteraad aangenomen. De Raad besloot het college op te dragen de mogelijkheden voor aanvullende maatregelen te optimaliseren en uit te breiden en daarbij de aanvullende maatregelen in de notitie 'minima' van Groen Links en de Partij van de Arbeid als leidraad te gebruiken. Met de notitie minimabeleid wordt allereerst daaraan invulling gegeven.

Een tweede aanleiding voor de notitie zijn de, de Raad toegezegde, evaluaties van de declaratieregeling en de gemeenschappelijke regeling met de Stadsbank Oost Nederland. De evaluatie van deze regelingen maakt onderdeel uit van de evaluatie van alle gemeentelijke minimaregelingen in Hoofdstuk 1 van de notitie.

Armoede oftewel "broodnood" is niet met objectieve normen vast te stellen. Hoe het ook zij "broodnood" in Bronckhorst moet wel voorkomen worden en dat is de derde en feitelijk belangrijkste aanleiding voor de notitie minimabeleid.

Interne/externe communicatie

- De notitie minima is intern met diverse medewerkers van de afdeling WIZ en met wethouder Nas besproken.
- De beleidsregel langdurigheidstoelage is zowel intern als extern besproken. Intern met diverse medewerkers van de afdeling WIZ en met wethouder Nas. Extern op 5 februari 2007 met de cliëntenraad Wet Werk en Bijstand.

Beoogd effect

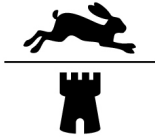
Door enige verhoging van de programmabegroting Werk en Bijstand zijn de mogelijkheden voor aanvullende maatregelen ten behoeve van minima (minimabeleid) te optimaliseren en uit te breiden, zodat iedere inwoner van Bronckhorst in zijn levensonderhoud kan voorzien en kan deelnemen aan het sociale leven.

Argumenten

1.1 Met de notitie minimabeleid wordt invulling gegeven aan een opdracht vanuit de gemeenteraad

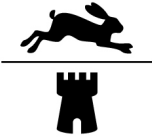
De Raad heeft bij de behandeling van de programmabegroting Werk en Bijstand 2007 op 14 november 2006 het college opgedragen de mogelijkheden voor aanvullende maatregelen (minimabeleid) te optimaliseren en uit te breiden.

1.2 Met de notitie minimabeleid worden alle door de afdeling WIZ toegezegde evaluaties aangeleverd

gemeente Bronckhorst

De Raad zijn evaluaties toegezegd van de
declaratieregeling en de
gemeenschappelijke regeling met de Stadsbank Oost Nederland. Het college zijn de evaluaties
van de collectieve zorg- en aanvullende verzekering en van het belastingproject minima
toegezegd.

gemeente Bronckhorst

1.3 De notitie minimabeleid beschrijft hoe door het bereik en de inhoud van de

huidige minimaregelingen verder te verbeteren en de uitvoering van de regelingen nog integraler op te pakken, armoede oftewel broodnood in Bronckhorst wordt voorkomen

De opdracht van de gemeenteraad om te bereiken dat er in Bronckhorst geen inwoners meer zijn die om financiële redenen niet in hun levensonderhoud kunnen voorzien en die door gebrek aan middelen en mogelijkheden niet aan het sociale leven kunnen deelnemen, wordt daarmee opgepakt.

2.1 De beleidsregel langdurigheidstoelage vult een wijziging van de Wet Werk en Bijstand in
Op 4 juli 2006 stemde de 1^e Kamer in met een wijziging van de Wet Werk en Bijstand. Het recht op de langdurigheidstoelage werd ook opengesteld voor personen die enige inkomsten gedurende enige tijd hebben genoten.

3.1 De Wet Werk en Bijstand omvat onder andere de langdurigheidstoelage welke van belang is voor de doelgroep minima

De gemeenteraad heeft met het aannemen van het amendement (notitie minima) van de fracties van Groen Links en de Partij van de Arbeid haar grote interesse voor de positie van de minima in Bronckhorst uitgesproken. Derhalve is het raadzaam de beleidsregel langdurigheidstoelage (bijlage 3 notitie minimabeleid) ter kennisname de Raad aan te bieden.

Kanttekeningen

N.v.t.

Kosten, baten en dekking

In hoofdstuk 5 van de notitie minimabeleid worden de financiële gevolgen van het optimaliseren en uitbreiden van het minimabeleid weergegeven.

Uitvoering

Communicatie

Na vaststelling van de notitie minimabeleid zal een "voorlichtingscampagne minima" gestart worden. De beleidsregel langdurigheidstoelage zal na vaststelling gepubliceerd worden en zes weken ter inzage gelegd worden.

Uitvoering

De uitvoering van alle onderdelen van het minimabeleid worden uiteraard opgepakt. Verbeter-punten die zonder beslissing van college en/of gemeenteraad, zoals bijvoorbeeld vergelijking tussen bestanden van WIZ en FB ten behoeve van de declaratieregeling (pagina 15 notitie), worden doorgevoerd.

Evaluatie/controle

De afdeling WIZ stelt vanaf 2007 ieder kwartaal zowel het college als de Raad een productrapportage WIZ beschikbaar. Een onderdeel van deze rapportage is het minimabeleid.

Na vaststelling van de notitie minimabeleid wordt de evaluatie van het minimabeleid 2007 en 2008 het college en de gemeenteraad in het 1^e kwartaal van 2009 aangeboden.

Bijlagen

1. Notitie minimabeleid
2. Concept raadsvoorstel